

مهاجران گرامی: این جا یونان است ! این جا اروپاست !

اگر شما به یونان مهاجرت کرده‌اید قطعاً با شرایط سخت زندگی در آن برای غیر یونانی‌ها آشنا هستید. خیلی خوب می‌دانید که حتی اگر کسی موفق شده باشد از جنگ و فقر تحمیل‌شده توسط رؤسای کوچک و بزرگ فرار کند و خود را به مرزهای اروپا برساند، باز هم جانش در خطر است. همچنین می‌دانید که آن‌هایی که بالأخره توانسته‌اند وارد خاک اروپا شوند هم به‌جای آن‌که توسط حکومت‌ها و دولت‌های اروپایی برای دستیابی به نیازهایشان حمایت شوند، به کمپ‌ها و زندان‌ها فرستاده می‌شوند و از غذا، دارو، گرمایش و آزادی محروم می‌شوند و نمی‌توانند به مقصد مورد نظرشان برسند.

حتی کسانی که می‌توانند به نوعی از کمپ‌ها و زندان‌ها بیرون بیایند هم در شرایط وحشت دائمی به سر می‌برند. آن‌ها باید مدام نگران مدارکشان باشند چرا که نمی‌دانند پلیس کی آن‌ها را در خیابان متوقف خواهد کرد تا مدارکشان را چک کند، احتمالاً کتکشان بزند، دستگیر و دیپورتشان کند. اگر شغلی هم پیدا کنند، سخت‌ترین و بدترین شغل‌ها بدون بیمه و با حقوقی بسیار کمتر از سایرین خواهد بود. آن‌ها اغلب با رفتارهای عذاب‌آور و کشنده‌ی فاشیستی دست و پنجه نرم می‌کنند. بچه‌هایشان در مدرسه مورد تبعیض و بی‌عدالتی قرار می‌گیرند و با بچه‌های دیگر برابر نیستند. آن‌ها فاقد امنیت و حقوق ابتدایی هستند که هر انسانی باید از آن‌ها برخوردار باشد.

سیاست‌های دولت در قبال مهاجران، مثل هر دولت سرمایه‌داری دیگری، بخشی از سرکوب‌های عمومی مردم ستمدیده و فرو دست است. چرا که حتی کسانی که این‌جا به دنیا آمده یا سال‌های زیادی زندگی کرده‌اند هم هر روز بیش از پیش از شرایط خفقان‌آور زندگی رنج می‌برند. آن‌ها می‌بینند که زندگی تحت شرایطی که دولت و سرمایه‌داران پیشنهاد می‌کنند چه قدر سخت و زجرآور است. آن‌ها می‌بینند که هر روز باید بیشتر کار کنند ولی حقوق کمتری بگیرند. گران شدن اجاره‌ها آن‌ها را ناچار به ترک محله‌هایشان می‌کند. و در نهایت هنگامی که سعی می‌کنند با سازماندهی و خودمختاری شرایط زندگی خود را بهتر کنند با سرکوب پلیس مواجه می‌شوند. آن‌ها احساس می‌کنند که هر روز تسلط کمتری بر زندگی خودشان دارند.

اخیراً دولت «نئودموکراتیا»، در ادامه‌ی سیاست‌های دولت قبلی، «سیریزا»، تصمیم گرفته است تا ساختمان‌های مختلف در محله‌ی اگسارخیا، که اکثراً محل سکونت مهاجران هستند، را تخلیه و تعطیل کند. در حالی‌که این ساختمان‌ها سال‌های زیادی متروکه بودند و هیچ‌کس از آن‌ها هیچ استفاده‌ای نمی‌کرد. حالا دولت و پلیس هر کس که بخواهد برای حل مشکل مسکن خود سازماندهی و مبارزه کند را به عنوان تهدیدی برای «امنیت ملی» و سرمایه‌دارها می‌شناسد. آن‌ها ساکنان این ساختمان‌ها را به کمپ‌ها و زندان‌ها می‌فرستند و کودکان را از رفتن به مدرسه باز می‌دارند. همچنین برای این‌که ساکنان این ساختمان‌ها به محل زندگیشان باز نگردند، تمام خیابان‌های محله را پر از پلیس‌های مسلح کرده‌اند و مدام محلی‌ها و مهاجران را مرعوب و سرکوب می‌کنند.

کارگران، بیکاران، محلی‌ها، مهاجران از تمام کشورها، چه با مدارک، چه بدون مدارک، ما همه در یک قایق نشسته‌ایم. می‌خواهیم رویکرد خشونت‌بار دولت علیه همه‌ی ما را تغییر دهیم. ما می‌خواهیم بیرون از احزاب و منافع سیاسی خودمان را سازماندهی و عمل کنیم. می‌خواهیم از اسکوات‌ها به عنوان محلی که مردم می‌توانند همدیگر را ملاقات کنند، با هم مبارزه کنند و به راه‌های مشترک دست پیدا کنند دفاع کنیم. می‌خواهیم از سرکوب پیش از آن‌که تمام محله‌ها پر از پلیس و نظامیان بشود جلوگیری کنیم. مهاجرانی که در کمپ‌هایی مثل موریاء، ساموس و آمیگدالزا تحت شرایط وحشتناک اسیر شده‌اند حالا به پا خاسته‌اند. ما در این مبارزه در کنارشان می‌ایستیم. ما باید به همه‌ی آن‌چه دارد اتفاق می‌افتد در کنار هم و به صورت جمعی پاسخ دهیم. تنها در این صورت است که می‌توانیم ترس‌هایمان را کنار بگذاریم، قدرت بگیریم و مقاومت کنیم.

مبارزه‌ی مشترک بدون هیچ مرز و ملیتی علیه دولت و سرمایه‌دارها،
علیه بی ارزش کردن زندگیمان

با هم مقاومت می‌کنیم، با هم مبارزه می‌کنیم

شنبه ۲ نوامبر

تظاهرات از میدان ویکتوریا

ساعت ۱۲ ظهر

مجمع عمومی گروه ما هر سه‌شنبه و هر جمعه ساعت ۷ شب، دانشگاه پلی‌تکنیک، ساختمان گینی

تماس با ما : synsquat@riseup.net